

Dominiku - Čerovská, Judita

R: Dominiku, -niku, -niku, ty jsi sám jak poustevník,

já hříšnou duši mám,

můžeš zázrak udělat, když mě budeš mít rád,

peklo, ďábla překonám.

1. Poprvé jsem viděla ho, přede mnou když zvolna šel
po chodníku, levá-pravá, smutnou díru v patě měl.

2. Plnovous měl jako svatý, začli se mnou čerti šít,
jaká krása by to byla, kdyby mě chtěl políbit.

R:
3. Pod střechou, hned vedle půdy, aby snad byl k nebi blíž,
žije sám tam bez oltáře, chudý jak kostelní myš.
4. Co je půst, když budu v ráji, až se se mnou ožení,
přemítám a mívám o tom všelijaká vidění.

R:
5. Vystříhám se navždy všeho, co mu bude nemilé,
pokorná jak láska káže budu mu prát košile.
6. Všude číhá pokušení, proč vás tolik musí být,
jako správný anděl strážný ostražitě budu bdít.

R:
7. Kdyby mě snad nevyslyšel, konec je mých světských dní,
posílali Ofélii, půjdu sama místo ní.

R: